

Afdeling Lokale Organisatie en Werking
VAC Herman Teirlinck
Havenlaan 88 bus 70
1000 BRUSSEL
www.vlaanderen.be/abb

Aangetekend met ontvangstbewijs
Boerenbond Regioraad Mechelen
t.a.v. mevrouw Bieke Van Bael / Evi Van Camp
Maal 1
2440 GEEL

uw bericht van 16/12/2020	uw kenmerk	ons kenmerk LOW/NW/2020.2504	bijlagen
vragen naar/e-mail Nele Waterschoot Nele.waterschoot@vlaanderen.be	telefoonnummer 03 224 97 82	datum	

Klacht tegen besluit GR d.d. 16 november 2020 – goedkeuring aanvullend verkeersreglement – tonnagebeperking

Geachte mevrouw,

Naar aanleiding van uw klacht van 16 februari 2020 over de hierboven omschreven zaak werd een onderzoek ingesteld door mijn diensten.

De gemeenteraad van Ranst keurde op 16 november 2020 het aanvullend verkeersreglement goed waarbij er een tonnagebeperking van 3,5 ton wordt ingesteld in een limitatief opgesomde lijst van straten in deelgemeente Ranst. Het verbod voor het zwaar vrachtverkeer wordt aangeduid met het bord C21 (3,5t) en een onderbord type IV met de vermelding “uitgezonderd laden en lossen”. De bestaande tonnagebeperkingen in de deelgemeente Ranst worden met dit reglement opgeheven en vervangen.

In uw klacht stelt u dat door deze bepalingen elke rechtszekerheid vervalst omdat een aantal land- en tuinbouwers en toeleveranciers hun percelen niet meer zullen kunnen bereiken.

Het inrichten van een plaatselijke verkeerssituatie behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van het lokale bestuur. Ik kan en mag hier niet over oordelen. Deze autonomie is evenwel niet onbegrensd: de gemeente moet steeds de toepasselijke procedure volgen en de beslissing moet juridisch correct zijn. Hierover is mijn ambt wel bevoegd om zich uit te spreken in het raam van het administratief toezicht.

De motivering van het gemeenteraadsbesluit van 16 november 2020 bepaalt o.a. het volgende:

“De bedoeling is dat het dorpscentrum en woonwijken gespaard worden van vrachtverkeer dat geen bestemming heeft in deze straten.”

“Laden en lossen wordt wel toegestaan omdat de lokale middenstand uiteraard moet worden beleverd. Landbouwers moeten hun gronden ook kunnen bereiken om daar hun activiteiten te kunnen uitoefenen.”

“Naar het voorbeeld van andere Vlaamse steden en gemeenten, wordt er alleen een uitzondering op de tonnagebeperking gemaakt voor ‘laden en lossen’ en indien nodig De Lijn. De loonwerker of aannemer die in opdracht van een eigenaar of pachter in deze zone moet zijn om een bepaald perceel te bereiken, wordt uiteraard toegestaan om zijn opdracht te kunnen uitvoeren.”

“Het begrip ‘uitgezonderd plaatselijk verkeer’ is onmogelijk te handhaven. Want wat is ‘plaatselijk verkeer’? Alleen bewoners en bezoekers? Wat met iemand die van punt A naar punt B moet maar via deze straten rijdt, omdat dit de meest aangewezen route is? De politie kan talloze uitvluchten opsommen over het waarom iemand toch door een straat rijdt waar ‘uitgezonderd plaatselijk verkeer’ geldt. De politie is ook van mening dat de signalisatie die er staat en bepaalde regels oplegt, dat deze regels ook handhaafbaar moeten zijn, anders zijn deze borden eerder nutteloos.”

Het gemeentebestuur stelt dat de bedoeling van het reglement is weergegeven in deze motivering en toelaat dat bewoners, pachters en gebruikers hun gronden/eigendommen/velden in dit gebied kunnen bereiken, maar niet als doorgangsroute voor landbouw- of vrachtvoertuigen. Deze wegen zijn immers niet geschikt voor dagelijks transport van zwaar verkeer. De lokale politie zal deze zienswijze hanteren.

Een goede regelgeving is op zich te begrijpen, zonder dat het nodig is om de motivering te raadplegen om de bedoeling achter de regel te achterhalen. Een interpretatie mag bovendien nooit ingaan tegen de tekst zelf van het besluit.

In casu ben ik van oordeel dat het de rechtszekerheid niet ten goede komt dat de bedoeling (landbouwverkeer is wel toegelaten tot aan de percelen) niet in het besluit zelf is opgenomen. Het ware duidelijker geweest om dit wel te doen. Ik heb het gemeentebestuur hierop gewezen.

In uw klacht haalt u aan dat een mogelijke oplossing is om een extra onderbord ‘uitgezonderd landbouwvoertuigen’ toe te voegen zodat duidelijk is dat landbouwverkeer wel degelijk deze straten mag gebruiken. Zoals ik al eerder aanhaalde, behoort het tot de autonomie van het lokale bestuur om een plaatselijke verkeerssituatie in te richten, en dus te beslissen over welk verkeersbord al dan niet gebruikt wordt. Ik kan en mag mij niet uitspreken over deze beslissing.

In uw klacht verwijst u tot slot naar de knip die werd uitgevoerd in de weg Maas en Moor. U stelt dat hierover geen beslissing werd genomen door het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad.

Het gemeentebestuur deelt mij echter mee dat er *in casu* geen echte knip is doorgevoerd, maar eerder een beheersmaatregel in het raam van de verkeersveiligheid. De plaatsing van een betonnen constructie werd besproken in de commissie mobiliteit en openbare werken (CMOW) van 15 oktober 2019. Het college van

burgemeester en schepenen nam op 17 oktober 2019 kennis van het verslag van deze commissie. Er werd geen formele beslissing over genomen aangezien navraag bij MOW leerde dat er voor deze maatregel geen aanvullend verkeersreglement moest opgesteld worden. Er werd verwezen naar de omzendbrief van 3 april 2009 betreffende gemeentelijke aanvullende reglementen op de politie over het wegverkeer. De omzendbrief geeft aan voor welke verkeerstekens een aanvullend reglement moet opgemaakt worden. Aanwijzingsbord F45 of F45b staat niet vermeld in de lijst waarvoor een aanvullend reglement moet opgemaakt worden.

Op basis van het bovenstaande zal ik niet optreden in dit dossier.

Met vriendelijke groeten,

Cathy Berx
Gouverneur van de provincie Antwerpen

Tegen de bestreden beslissing van het lokale bestuur kan een beroep tot nietigverklaring of een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden ingediend bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het verzoekschrift wordt ingediend, hetzij elektronisch via een beveiligde website van de Raad van State (<https://eproadmin.raadvst-consetat.be/>), of met een per post aangetekende brief die wordt toegezonden aan de Raad van State (Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel). Het verzoekschrift wordt ingediend binnen een termijn van zestig dagen nadat de beslissing werd betekend. Indien de beslissing niet betekend moest worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.